

సూరయే కహఫ్, మక్కీ, రుకూ-12, ఆయతె-(110)

విస్మిల్లా హిరహ్మ నిర్రహ్మ

1. అల్-హేమ్దు-లిల్లా-హిల్లా-జే-అన్జేల-తేలా-తద్బి-హిల్-కితాబ-వలమ్-యజ్-తేల్-లహూ-జేషజా. 2. ఫయ్యి-మల్-లి-యున్-జేర-బాసన్-షదీదమ్-మిల్-లదున్హ-వ-యుబష్-షిరల్-మూమినీ-నల్లాజేన-యత్-మలూ-నన్-సోలి-హోతి-అన్న-లహమ్-అజ్జరన్-హేసనా. 3. మాకి-సీన-ఫీహి-అబదా. 4. వ-యున్-జేరల్లా-జేన-ఖాలుత్-తఖ-జేల్లాహ-వలదా. 5. మా-ల-హమ్-బిహి-మిన్-జేల్మిన్-వలా-లి-అబా-ఇహిమ్-కబురత్-కలిమతన్-తఖ్-రుజు-మిన్-అఫ్-వాహి-హిమ్. ఇన్-యఖూలాన-ఇల్లా-కజేబా. 6. ఫల-తల్లక-బా-ఖిడన్-నఫ్-సక-తేలా-అసారిహిమ్-ఇల్-లమ్-యూమినూ-బి-హజేల్-హేదీసి-అసఫా. 7. ఇన్నా-జతల్లా-మా-తేలల్-అర్జి-జేనతల్-లహ-లి-నఖ్-లువ-హమ్-అయు-హమ్-అహ్-సను-తేమలా. 8. వ-ఇన్నా-ల-జాజే-లాన-మా-తేలైహ్-సేకేదన్-జురుజే. 9. అమ్-హేసిబ్-అన్న-అన్-హేబల్-కహ్ఫి-వర్-రఖ్మి-కానూ-మిన్-అ-యాతినా-తేజబా. 10. ఇజ్-అవల్-ఫిత్-యతు-ఇలల్-కహ్ఫి-ఫ-ఖూలా-రబ్బనా-అతినా-మిల్-లదున్క-రహ్మత్-వ-హయ్యా-లనా-మిన్-అమీరినా-రషదా. 11. ఫ-జరబ్బా-తేలా-అజ్-నిహిమ్-ఫిల్-కహ్ఫి-సినీన-తేదదా.

الكهف

٢٩٢

سُبْحَنَ الَّذِي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۖ قَيِّمًا لِّيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا لِّمَن لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ۖ مَا كُنْتُمْ فِيهِ أَبَدًا ۚ وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۚ مَا لَهُم بِهِ مِنْ عِلْمٍ ۖ وَلِلَّهِ الْبَاطِنُ كُفْرًا ۚ تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِن يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ۖ فَلَبِئْسَ بَأْسُكُمْ تَفْسًا عَلَىٰ آثَارِهِمْ ۚ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِالْحَدِيثِ إِنَّكُمْ لَأَتْلُوهُنَّ لَأَفْقَا ۖ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۚ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرًّا ۚ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِن آيَاتِنَا عَجَبًا ۖ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ۖ فَفَضَّلْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ۖ

مزل

సూరయే కహఫ్ 18. (గుహ) మక్కీ 110 వాక్యములు

అమిత దయాళువును ప్రేమించువాడునగు అల్లా: పేర

1. తన సేవకునకు గ్రంథము పంపినట్టి దేవునికై సర్వస్తోత్రములున్నవి. అందెట్టి వంకర (విషయము) నుంచలేదు.
2. అది స్థిరమైనది. దేవుని నుండి ఒక ఘోరమైన ఆపద రానున్నది అని భయపెట్టుచు, సత్కార్యములు చేయు విశ్వాసులకు మంచి ఫలితమున్నది. 3. అందు ఎల్లప్పుడు నుందురనియు సంతోషవార్త వినిపించుచున్నది. 4. దేవునికి సంతానమున్నది అని పలుకువారిని భయపెట్టుచున్నది. 5. వారికిగాని వారి తాతముత్తాతలకుగాని ఈ విషయము తెలియదు. వారి నోటినుండి వచ్చు మాట చాల ఘోరమైనది. వారు పలుకునదంతయు అసత్యము. 6. వారు విశ్వసింపలేదే అని పశ్చాత్తాపమొంది వారి కొఱకు నీవు ప్రాణము గోలుపోదువేమో! 7. ప్రజలలో నెవరు సత్కార్యములు చేయుదురని పరీక్షించుటకు మేము భూమిలో నున్నదానిని అందముగజేసితిమి. 8. మరల దానిపైనున్న దానిని కోసివేసి మైదానముగ తప్పక చేయుదుము. 9. ఏమి? పర్వత గుహ నివాసులను, మా శక్తి సూచనలలో చాల ఆశ్చర్యములైన వారిగా నీవు తలచుచున్నావా! 10. ఆ యువకులు గుహలో ప్రవేశించునపుడు “ఓ మా ప్రభువా! నీ అనుగ్రహము మాకు నొసంగుము. మా కార్యములలో మేము సన్మార్గమందుండునట్లు చేయుము” అని పలికిరి. 11. ఆ పిదప ఆ గుహలో లెక్కింపబడు కొన్ని సంవత్సరముల వఱకు వారి చెవులను తట్టితిమి.

12. సుమ్మ-బ-తేన్-నా-హమ్-లి-నత్-లమ-అయ్యుల్-హీజ్-బైని-అహ్-సా-లిమా-లబినా-అమదా. 13. నహ్-సు-నఖుస్సు-తలైక-నబ-అహమ్-బిల్-హేఖేఖే. ఇన్న హమ్-ఫిత్-యతున్-అమనూ-బి-రబ్బిహిమ్-వ-జేద్నా హమ్-హదా. 14. వ-రబత్-నా-తలా-ఖులూ-బిహిమ్-ఇజ్-ఖామూ-ఫ-ఖాలూ-రబ్బునా-రబ్బున్-సమావతి-వల్-అర్జి-లన్-నద్-ఉవమిన్-దూనిహి-ఇలా-హల్-లఖద్-ఖుల్నా-ఇజ్-సే-షతేతా. 15. హడలాఇ-ఖేము-నత్-తఖజా-మిన్-దూనిహి-అలి-హతన్. లాలా-యాతూన-తలై-హిమ్-బి-సుల్-తేనిమ్-బయ్య-నిన్-. ఫమన్-అజ్-లము-మిమ్మనిఫ్-తరా-తేలల్లా-హి-కజేబా. 16. వ-ఇజ్-తే-తజల్-తుమూ-హమ్-వమా-యత్-బుదూన-ఇల్-లల్లాహ-ఫాహూ-ఇలల్-కహ్-ఫి-యన్-మర్-లకుమ్-రబ్బుకుమ్-మిర్-రహ్-మతిహి-వయు-హయ్య-లకుమ్-మిన్-అమి-కుమ్-మిర్-ఫఖా. 17. వ-తరమ్-షమ్-స-ఇజ్-తల-తత్-తజా-వరు-తేన్-కహ్-ఫిహిమ్-జాతల్-యమీని-వ-ఇజ్-గరబత్-తఖే-రిజు-హమ్-జాతమ్-షిమాలి-వహమ్-ఫి-ఫజ్-వ-తిమ్-మిన్-హు. జాలిక-మిన్-అయా-తిల్లాహి. మన్-యహ్-దిల్లాహ-ఫహ-వల్-ముహ్-తది-వమన్-యుజ్-లిల్-ఫలన్-తజిద-లహూ-వలి-య్యమ్-ముర్షిదా. 18. వ-తహ్-సబుహమ్-ఇ-ఖాజన్-వహమ్-రుఖూ-దున్-వ-నుఖల్లి-బు-హమ్-జాతల్-యమీని-వ-జాతమ్-షిమాలి-వ-కల్-బుహమ్-బాసితున్-జేరా-షహి-బిల్-వన్-ద్. లవిత్-తలత్-త-తలైహిమ్-ల-వల్-లైత-మిన్-హమ్-ఫిరా-రన్-వల-ములీత-మిన్-హమ్-రుత్బా.

الكهف ٢٩٥ سُبْحَنَ الَّذِي ۙ
ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِئْتُمْ ۖ أَمَدًا ۚ
نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِأَعْيُنِنَا ۖ إِنَّمَا غَرَبْتُمُ مِّنْهُمُ الْمُنَافِقِينَ
وَرَبُّهُمْ هُدًى ۚ وَرَبُّنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَقَامُوا فِتْنًا ۚ لَوْ
رَبَّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنُنَادِيَ عَوَامِنْ دُونِهِ ۖ هَٰلَكَ أَفْ
كُنَّا إِذْ أَشْطَطَ ۚ هَٰؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ آلِهَةً ۖ لَّوْ
لَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطٰنٍ بَيِّنٍ ۖ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ
عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۚ وَإِذْ أَعْرَضْتُمُ عَنْهُمْ وَرَوَيْتُمْ أَنَّهُمُ الَّذِينَ
فَأَوْ إِلَى الْكَهْفِ ۖ يَسْأَلُكُمْ رَبُّكُمْ مِّن رَّحْمَتِهِ وَيُهَيِّئُ لَكُمْ
مِّنْ أَمْرِكُمْ مَّرْفَقًا ۚ وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَوْرُوعًا
كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ إِلَيْهِمْ ذَاتَ الشِّمَالِ
وَهُمْ فِي سَجْوَةٍ مِّنْهُ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۚ
الْمُهْتَدِينَ وَمَنْ يَضِلْ فَلَنْ يُجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُّرْسِدًا ۚ وَ
نَحْسِبُهُمْ أَيَّامًا وَهُمْ رُقُودٌ ۚ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَ
ذَاتَ الشِّمَالِ ۚ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعَتْ
عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتُ مِنْهُمْ فَأَرَاءًا وَلَكِن لَّيْتُ مِنْهُمْ رُعْبًا ۚ

مَثَل

12. ఆ పిదప రెండు పక్షముల వారిలో నెవరు వారుండిన కాలము జ్ఞప్తి యందుంచికొనిరో తెలిసికొనుటకు వారిని లేపితిమి. 13. మేము వారి వాస్తవమైన విషయము నీకు వినిపింతుము. వారు తమ ప్రభువును విశ్వసించిన కొందఱు యువకులు. మేము వారికి జ్ఞానమును హెచ్చుగఁజేసితిమి. 14. వారు స్థిరముగ నిలిచి “భూమ్యాకాశముల ప్రభువు మా ప్రభువు. ఆతని వదలి యితర దైవములను మేము పూజింపము. అట్లు కానిచో మేము చాల అనుచితము పలికిన వారలమగుదుము. 15. ఈ మా జాతివారు దేవుని వదలి యితర దైవములు నియమించికొని యున్నారు. దానిఁగూర్చి ఎందులకు స్పష్టమైన ప్రమాణమువారు తీసికొనిరారు? దేవునిపై అసత్యములు కల్పించువారికంటె అధిక పాపాత్ముఁడెవ్వఁడు? 16. మీరు, వారిని మఱియు దేవుని వదలి వారు పూజించునట్టి ఇతర దైవములను కూడ విడనాడి యున్నపుడు గుహలో ప్రవేశింపుఁడు. మీ ప్రభువు తన అనుగ్రహము మీపై వర్షించును. మీ కార్యములో సౌకర్యమేర్పఱుచును” అని పలికినపుడు మేము వారి హృదయములను స్థిరముగా నుంచితిమి. 17. సూర్యుఁడు ఉదయించునపుడు ఎండవారి గుహనుండి కుడి ప్రక్కకు వాలిపోవుటను, క్రుంకునపుడు ఎండ వారినుండి ఎడమప్రక్కకు తొలఁగిపోవుటను నీవు చూచెదవు. వారు గుహలోని మైదానములో నుండిరి. ఇది దేవుని శక్తి సూచనలకు చేరినది. దేవుఁడు ఎవనికి సన్మార్గము చూపునోవాడే సన్మార్గము పొందువాఁడు. ఎవనిని దారి తప్పించునో వానికి సన్మార్గము చూపు సహాయుని నీవు పొందవు. 18. వారు నిద్రించుచున్నప్పటికిని వారు మేలుకొనియున్నారనియే నీవు తలంతువు. వారు కుడిప్రక్కకు ఎడమ ప్రక్కకు పొరలునట్లు చేయుచుంటిమి వారి కుక్క, గుహ ద్వారమున తన ముంగిళ్లను చాచుకొని యుండెను. నీవు వారిని తొంగి చూచినచో అచ్చటినుండి మరలి పాఠిపోవుదువు. వారివలన భయముతో నిండిపోవుదువు.

19. వ-కజే-లిక-బతెన్నా-హమ్-లి-యతసా-అలూ-బైన-హమ్. ఖాల-ఖాఇలుమ్-మిన్-హమ్-కమ్-లబి-నీతుమ్. ఖాలూ-ల-బిన్-నా-యౌమన్-బె-బత్-జ-యౌమిన్. ఖాలూ-రబ్బుకుమ్-అత్-లము-బిమా-లబిన్-తుమ్. ఫబ్-తెనూ-అ-హేద-కుమ్-బి-వరి-భీకుమ్-హజేహీ-ఇలల్. మదీనతి-ఫల్-యన్-జూర్-అయ్యహ్-అజ్జేకా-తేత-మన్-ఫల్-యాతి-కుమ్. బి-రిజ్జే-భీమ్-మిన్-హ-వల్-యత-లత్-తేఫ్-వలా-యుష్-ఇరన్న-బికుమ్-అహేదా. 20. ఇన్నహమ్-ఇన్-యజ్-హరూ-తేలైకుమ్-యర్-జుమూ-కుమ్-బె-యుకేదూ-కుమ్-ఫీ-మిల్లతి-హిమ్-వలన్-తుఫ్-లిహూ-ఇజేన్-అబదా 21. వ-కజేలిక-అత్-నర్నా-తేలైహిమ్-లి-యత్-లము-అన్న-వత్-దల్లా-హి-హేఫ్-ఖుస్-వ-అన్నన్-సాతత-లరైబ-ఫీహ్-ఇజ్జే-యత-నాజే-డోన-బైన-హమ్-. అమ్-రహమ్-ఫఖా-లుబ్-నూ-తేలైహిమ్-బున్యా-నన్. రబ్బు-హమ్-అత్-లము-బిహిమ్. ఖాలల్--లజీన-గలబూ-తలా-అమ్-రిహిమ్-ల-నత్-తఖిజెన్న-తేలైహిమ్-మన్-జిదా. 22. స-యఖూ-లాన-నలా-నతుర్-రాబి-డేహుమ్-కల్-బుహుమ్-వ-యఖూలాన-ఖమ్సతున్-సాదిసు-హమ్-కల్బు-హమ్-రజ్-మమ్-బిల్-గైబి-వ-యఖూ-లాన-సబ్-తేతున్-వ-సామిను హమ్-కల్-బుహుమ్. ఖుర్-రబ్బీ-అత్-లము-బి-ఇద్దతి-హిమ్-మా-యత్-లము-హమ్-ఇల్లా-ఫేలిలున్. ఫలా-తుమారి-ఫీహిమ్-ఇల్లా-మిరా-అన్. జాహిరన్-వలా-తస్-తఫ్-ఫీహిమ్-మిన్-హమ్-అహేదా.

الكهف ٢٩٦ سُبْحَنَ الَّذِي ۝
وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ
كَمْ لَكُمْ قَالَوا لَيْسَ بِنَايَوْمٍ اَوْ بَعْضِ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ
اَعْلَمُ بِمَا لَيْسْتُمْ فَاَتَّبِعُوا اَحَدَكُمُ يُوَرِّقُكُمُ هٰذَا
اِلَى الْمَدِيْنَةِ فَلْيَنْظُرْ اَيُّهَا اَزْكٰى طَبَاعًا فَلْيَاْتِكُمْ بِرِزْقٍ
مِّنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ اَحَدًا ۝
اِنَّهُمْ اِنْ يُّظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُبُوْكُمْ اَوْ يُعَيِّدُوْكُمْ
فِيْ مَكْتَلِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوْا اِذَا الْاَبْدَا ۝ وَكَذٰلِكَ اَعْتَرٰنَا
عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوْا اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّاَنَّ السَّاعَةَ لَا
رَيْبَ فِيْهَا اِذْ يَتَنَزَّلُ عَلٰى بَنِيْهِمْ اَمْرُهُمْ فَقَالُوا الْبَنُوْ
عَلَيْهِمْ بَنِيّٰنَا رَبُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِيْنَ عَلَبُوْا
عَلٰى اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَّسْجِدًا ۝ سَيَقُوْلُوْنَ
ثَلٰثَةٌ رَّاْبُعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُوْلُوْنَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ
رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُوْلُوْنَ سَبْعَةٌ وَّاَمْنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ
رَبِّيْ اَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَّا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيْلٌ ۝ وَلَا تَنْتَهِزِيْهِمْ
اِلَّا مَرَّآءَ ظَاهِرًا ۝ وَلَا تَسْتَفْتِ فِيْهِمْ مِنْهُمْ اَحَدًا ۝
مَزْل

19. ఇటులే వారు ఒకరి నొకరు ప్రశ్నించుకొనుటకై మేము వారిని లేపితిమి. వారిలోనొకడు మీ రెంతసేపు ఉంటిరి అని పలుకగా “మేము ఒక దినములేక దానికంటెతక్కువ కాలము ఉంటిమి” అని వారు పలికిరి. పిదప వారు “మీ రెంత కాలముంటిరో మీ ప్రభువునకే బాగుగఁ దెలియును. ఇప్పుడు మీ యొక్క ఈ రూపాయను మీలో నొకనికిచ్చి ఈ పురమునకు పంపుఁడు. ఆతఁడు. పోయి అందలి మంచి ఆహారమును చూచి మీ వద్దకు తీసికొనివచ్చును. ఆతఁడు నెమ్మదిగ పోవలెను. మీ విషయము ఎవరికిని తెలుపకూడదు. 20. వారికి మీ విషయము తెలిసినచో వారు మిమ్ము రాళ్లతో కొట్టి చంపుదురు. లేదా వారు తమ మతములోనికి మిమ్ము త్రిప్పి కొందురు. అప్పుడు మీకు మేలు లభింపనేరద”ని పలికిరి. 21. ఇటులే దేవుని వాగ్దానము సత్యమనియు, పునరుత్థాన దినము వచ్చుటలో సందేహము లేదనియు తెలిసికొనుటకు ఆ యువకుల విషయము ప్రజలకు తెలిపితిమి. అప్పుడు వారు పరస్పరము వారి విషయమున వాదించుకొనుచుండిరి. ఆ పిదప “వారి గుహపై నొక కట్టడము కట్టుఁడు. వారి విషయము వారి ప్రభువునకు బాగుగ తెలియును” అని పలికిరి. అందు ఎవరు తమ కార్యమునందు గెలుపొందిరో వారు “మేము వారి చోటున మసీదు కట్టుదుము” అని పలికిరి. 22. ఇక “గుహ నివాసులు ముగ్గురుండిరి. నాలుగవది వారి కుక్క” అని కొందఱు పలుకుదురు. మఱి కొందఱు “వారు ఐదుగురుండిరి. ఆఱవది వారి కుక్క” అని పలుకుదురు. వీరు తెలియకుండ గ్రుడ్డిగా పలుకుదురు. మఱి కొందఱు, “వారు ఏడుగురుండిరి. ఎనిమిదవది వారి కుక్క” అని పలుకుదురు. “వారి సంఖ్య నా ప్రభువునకు బాగుగ తెలియును. వారి విషయము కొందఱకు మాత్రమే తెలియును” అని పలుకుము. కావున సాధారణమైన వివాదము తప్ప వారినిఁ గూర్చి వాదించకుము. వారినిఁగూర్చి ఎవ్వనినైనను ప్రశ్నింపకుము.

23. వలా-తఖూ-లన్న-లి-పైఇన్-ఇన్నీ-ఫాఇలున్-జోలిక-గదన్. 24. ఇల్లా-అన్-యషా-అల్లాహు-వజ్జ్-కుర్-రబ్బక-ఇజ్జా-నసీత-వఖుల్-తసా-అన్-యహ్-ది-యని-రబ్బీ-లి-అఖ్-రబ-మిన్-హజ్జా-రషదా. 25. వ-లబిసూ-ఫీ-కహ్-ఫిహిమ్-సలాస-మిఅతిన్-సినిన-వజ్జ్-దాదూ-తిన్-తే. 26. ఖులిల్లాహు-అత్-లము-బిమా-లబిసూ-లహూ-గైబున్-సమావాతి-వల్-అర్జి-అబ్-సిర్-బిహీ-వ-అన్-మిత్. మా-ల-హమ్-మిన్-దూనిహీ-మిన్-వలి-య్యిన్-వలా-యుష్-రికు-ఫీ-హేక్-మిహీ-అహ్దా. 27. వత్లు-మాఢిహీయ-ఇలైక-మిన్-కితాబి-రబ్బిక-లా-ముబద్దిల-లి-కలి-మాతిహీ-వలన్-తజిద-మిన్-దూనిహీ-ముల్-తహ్దా. 28. వన్-బిర్-నఫ్-నక-మ-తల్-లజీన-యద్-డేన-రబ్బ-హమ్-బిల్-గదాతి-వల్-తషియ్యి-యురీ-దూన-వజ్జ్-హహూ-వలా-తత్తదు-బేనాక-తన్హమ్-తురీదు-జీ-నతల్-హేయాతిద్-దున్యా-వలా-తుతిత్-మన్-అగ్-ఫల్నా-ఖల్-బహూ-తన్-జీక్-రినా-వత్-తబత-హవాహ-వకాన-అమ్-రుహూ-పురుత్. 29. వ-ఖులిల్-హేఖ్-ఖు-మిర్-రబ్బి-కుమ్-ఫమన్-షాఅ-ఫల్-యూమిన్-వమన్-షాఅ-ఫల్-యక్-పుర్-ఇన్నా-అత్-తద్నా-లిజ్-జాలి-మిన-నారన్-అహ్త-బిహిమ్-సురా-దిఖుహ్. వ-ఇన్-యన్-తగీసూ-యుగా-సూ-బిమా-ఇన్-కల్-ముహలి-యష్-విల్-వుజూహ. బీనష్-షరాబు. వ-సా-అత్-ముర్-తఫఖా.

الكهف

۲۹۷

سُورَةُ الْكَافِرَاتِ

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ۚ إِلَّا أَن يَشَاءَ
 اللَّهُ ۚ وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا أَنَسَيْتَ وَقُلْ عَلَىٰ أَن يَهْدِيَنِي
 رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا ۖ وَلَئِيْنِ أَنِي كُفِّهِمْ
 تِلْكَ مِائَةٌ سِنِينَ ۚ وَادْدُوا نَسْعًا ۖ قُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
 لَيْسُوا لَهُ غِيبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا
 لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ۖ
 وَأَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا تُبَدِّلْ لِكَلِمَتِهِ
 وَلَكِنْ تَجِدْ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۖ وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ
 يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ
 وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ
 وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ
 أَمْرُهُ فُرُطًا ۖ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۖ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمَرْ
 وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفَرْ ۚ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا
 أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا ۚ وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ
 كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ ۚ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ۖ

منزل

23. నేను రేపు ఒక పని చేయుదును అని పలుక కూడదు. 24. కాని దేవుడు కోరినచో (చేయుదును) అని పలుకవలెను. నీవు మరచిపోయినపుడు నీ ప్రభువును స్మరింపుము. దీనికంటె సన్మార్గమునకు దగ్గతితోవ నా ప్రభువు నాకు చూపును అని ఆశించుచున్నానని పలుకుము. 25. ఆ యువకులు తమ గుహలో మూడు వందల సంవత్సరములు మఱియు తొమ్మిది సంవత్సరములు హెచ్చుగ నుండిరి. 26. ఎంతకాలము వారుండిరో దేవునికి బాగుగ తెలియును. ఆకాశముల యొక్కయు భూమి యొక్కయు మర్మములు దేవునికి తెలియును. ఆతడెంతో బాగుగ చూచువాడు. మఱెంతో బాగుగ వినువాడు. ఆతడుదప్ప నితరులెవరును సహాయులు లేరు. ఆతడు తన అధికారములో నెవరిని కూడ చేర్చుడు అని పలుకుము. 27. నీకు వచ్చిన సందేశమును, నీ ప్రభువు గ్రంథమున పఠింపుము. అతని వాక్యములను మార్పువాడు ఎవడును లేడు. అతని శరణ్యము దప్ప నీవు వేఱు శరణ్యము పొందఁజాలవు. 28. ఎవరు తమ ప్రభువును ప్రాతఃకాలమున సాయంకాలమున ప్రార్థించుచు ఆతని ప్రీతి పడయకొరుచున్నారో, వారితో గూడి యుండుము. ఇహలోక శృంగారమును కోరుచు వారినుండి నీ కన్నుల దృష్టి దాటి పోకూడదు. మేము ఎవని మనస్సును మా ధ్యానమునుండి తొలఁగింపఁగవాడు తన కోరికలనే అనుసరించుచు తన కార్యములో మితిమీఱి యున్నాడో అట్టి వానిమాట వినకుము. 29. ఇది మీ ప్రభువు నుండి వచ్చిన సత్యము. కావున ఇష్టపడిన వారు నమ్మవచ్చును. ఇష్టపడనివారు తిరస్కరింపవచ్చును. నిశ్చయముగ మేము, పాపాత్ముల కొఱకు అగ్నిని సిద్ధపఱచియున్నాము. దాని తెరలు వారిని క్రమ్ముకొనును. వారు మొఱపెట్టినచో ముఖములను మాడ్చివేయునట్టి చీము వలె నుండు నీరు వారికి లభించును. అది చాల చెడ్డనివాసము. నరకము చాల చెడ్డ నివాసము.

30. ఇన్నల్-లజీన-అమనూ-వ-తమి-లున్-సాలిహేతి-
ఇన్నా-లా-నుజీడ-అజ్జర-మన్-అహ్-సన-తమలా. 31.
ఉలా-ఇక-లహమ్-జన్నాతు-తద్-నిన్-తజ్జరీ-మిన్-
తహేతి-హిముల్-అన్-హారు-యు-హేల్-లాన-ఫీహ-మిన్-
అసావిర-మిన్-జహ్-బిన్-వయల్-బసూన-సియా-బన్-
ఖుజ్-రమ్-మిన్-సున్-దుసిన్-వ-ఇన్-తబ్-రఖీమ్-
ముత్-తకి-ఈన-ఫీహ-తలల్-అరా-ఇకి. నిత్-మన్-
సవాబు. వ-హేసు-నత్-ముర్-తఫఖ్. 32. వజ్-రిబ్-
లహమ్-మస-లర్-రజు-లైని-జతల్నా-లి-అహ్-హిమా-
జన్న-తైని-మిన్-అత్-నాబిన్-వ-హే-ఫహ్-హుమా-బి-
నఖ్-లిన్-వ-జ-అల్నా-బైన-హుమా-జర్-తే. 33. కిల్-
తల్-జన్న-తైని-అతత్-ఉకు-లహ్-వలమ్-తజ్-లిమ్-
మిన్-హు-పై-అన్-వఫజ్-జర్నా-ఖిలా-లహుమా-నహరా.
34. వకాన-లహూ-సమ-రున్-ఫఖాల-లి-సాహిబిహీ-వ-
హువ-యుహ్-విరుహూ-అనా-అక్సరు-మిన్-క-మాలన్-వ-
అ-తజ్-జ్-న-ఫరా. 35. వ-దఖల-జన్నతహూ-వ-హువ-
జాలి-ముల్-లి-నఫ్-సిహీ-ఖోల-మా-అజున్ను-అన్-
తబీద-హజ్జీహ-అబదా. 36. వ-మా-అజున్-నున్-సాతత-
ఖోఇ-మతన్-వల-ఇర్-రుదిత్తు-ఇలా-రబ్బీ-ల-అజి-దన్న-
ఖైరమ్-మిన్-హ-మున్-ఫలబా. 37. ఖోల-లహూ-సాహీ-
బుహూ-వ-హువ-యుహ్-విరు-హూ-అ-కఫర్-బిల్-జీ-
ఖలఖ్-మిన్-తురా-బిన్-సుమ్మ-మిన్-నుత్-ఫతిన్-
సుమ్మ-సవ్యాక-రజులా. 38. లాకిన్న-హు-వల్లాహు-రబ్బీ-
వలా-ఉషిరికు-బి-రబ్బీ-అహ్-దా.

الكهف

298

سبحن الذي ١٥

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ
أَحْسَنَ عَمَلًا ۖ وَلِيكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَ
يَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ
فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ يُنْعَمُ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ۖ وَأَصْرُهُ
لَهُمْ مَثَلًا تَجْلِيئٍ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ
وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا ۖ كَلِمَاتٍ الْجَنَّتَيْنِ
إِن تَأْكُلَا مِنْهُمَا شَيْءٌ فَجِرْنَا خِلَافَهُمَا نَهْرًا ۖ
وَوَكَانَ لَهُ شَمْرٌ فَقَالَ إِصْأَجِبْهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا
أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ۖ وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ
ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ ۖ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ۖ
وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُودِدْتُ إِلَى رَبِّي لَأَجِدَنَّ
خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ۖ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ
سَوَّاهُ رَجُلًا ۖ إِنْ لَيْتَ لَكَ هَؤُلَاءِ مِنْ رَبِّي أَحَدًا ۖ

مزل

30. నిశ్చయముగ విశ్వసించి సత్కార్యములు చేసినవారి పుణ్యకార్యముల ఫలితమును మేము పోగొట్టము. 31. ఇట్టివారికి శాశ్వతమైన స్వర్గములున్నవి. అందుకాలువలు ప్రవహించును. అందువారు బంగారు కంకణములు ధరించి సన్ననివియు, దట్టమైనవియునగు పచ్చని పట్టు వస్త్రములు ధరించి సింహాసనములపై ఆనుకొని కూర్చుండి యుందురు. ఇది చాల మంచి ఫలితము. స్వర్గము చాల మంచి నివాసము. 32. ఇద్దఱు మనుష్యుల కథను ఉదాహరణముగ వారికి తెలుపుము. వారిద్దఱిలోనొకనికి మేము రెండు ద్రాక్షతోటల నొసంగతిమి. ఆ రెంటికి చుట్టు ఖర్జూరపుచెట్లు నిర్మించితిమి. ఆ రెంటిమధ్య పొలము నిర్మించితిమి. 33. ఆ రెండుతోటలును బాగుగ ఫలించుచు అందెట్టి కొఱత లేకుండెను. ఆ రెంటి మధ్య కాలువను ప్రవహింపజేసితిమి. 34. ఆతనికి మంచి ఫలములు లభించెను. ఆ పిదప ఆతఁడు తన స్నేహితునితో మాట్లాడుచు నాకు నీకంటె నెక్కువగా ధనమును జనులున్నారు. అని పలికెను. 35. ఆతఁడు తనకు అన్యాయము చేసికొనువాఁడగుచు తన తోటలో ప్రవేశించి, “ఈ తోట ఎప్పటి కైనను చెడును అని నేను తలంపను. 36. పునరుత్థానదినము వచ్చునని నేను తలంపను. ఒకవేళ నా ప్రభువు నొద్దకు నేను తీసికొనిపోబడితినేని అచ్చటకు పోయి దీని కంటె మేలైనది పొందుదును” అని పలికెను. 37. ఆతని స్నేహితుఁడు ఆతనితో మాటలాడుచు “ఏమి నిన్ను మట్టితో సృజించి పిదప బిందువుతో పుట్టించి పిదప నిన్ను పురుషునిగాఁ జేసినట్టి దేవుని తిరస్కరించుచున్నావా! 38. నేను మాత్రము ఆ దేవుఁడే నా ప్రభువు అని నమ్ముచున్నాను. నేను నా ప్రభువునకు సాటిగ ఎవ్వనిని కల్పింపను.

39. వలొలా-ఇజ్-దఖల్-జన్-నతక-ఖుల్-మా-షా-
అల్లాహు-లా-ఖువ్వత-ఇల్లా-బిల్లాహి-ఇన్-తరని-అనా-
అఖిల్-మిన్-క-మాలన్-వ-వలదా. 40. ఫ-తేసా-రబ్బీ-
అన్-యూతియని-ఖైరమ్-మిన్-జన్నతిక-వ-యుర్-సిల-
తలైహా-హుస్-బానమ్-మినన్-సమాఇ-ఫ-తున్-బిహ్-
సేతాదన్-జేలఖా. 41. ఔ-యున్-బిహ్-మాఉహ-గౌరన్-
ఫలన్-తన్-తతీత-లహా-తలబా. 42. వ-ఉహీత-బి-
సమరిహీ-ఫ-అన్-బహ్-యుఖిల్లి-బు-కఫ్-పైహి-అలా-
మా-అన్-ఫఖ్-ఫీహ. వ-హియ-ఖావి-యతున్-తలా-
డేరూ-షిహ్-వ-యఖాలు-యా-లైతనీ-లమ్-ఉష్-రిక్-బి-
రబ్బీ-అహ్దా. 43. వలమ్-తకుల్-లహా-ఫి-అతున్-
యన్-సేరూసహా-మిన్-దూనిల్లాహి-వమా-కాన-మున్-
తసేరా. 44. హునా లికల్-వలా-యతు-లిల్లాహిల్-హేఖ్ఖే.
హువ-ఖైరున్-సవా-బన్-వ-ఖైరున్-ఉఖ్ఖే. 45. వజ్-
రిబ్-లహమ్-మసలల్-హయా-తిద్-దున్యా-క-మా-ఇన్-
అన్-జేల్లాహు-మినన్-సమాఇ-ఫఖ్-తలత-బిహీ-నబా-
తుల్-అర్జి-ఫ-అన్-బహ్. హషీ-మన్ తజ్జేరూ-హర్.
రియాహు వ-కానల్లాహు-తలా-కుల్లి-పైఇన్-ముఖ్-తదిరా.
46. అల్-మాలు-వల్-బనూన-జీనతుల్-హయా-తిద్-
దున్యా-వల్-బాఖీయా-తున్-సోలి-హేతు-ఖైరున్-ఇన్-ద-
రబ్బీక-సవా-బన్-వ-ఖైరున్-అమలా. 47. వయ్-మ-ను-
సయ్యి-రుల్-జిబాల-వ-తరల్-అర్జి-బారి-జేతన్-వ-
హేషర్-నా-హమ్-ఫలమ్-నుగాదిర్-మిన్-హమ్-అహ్దా.

الكهف

299

سُبْحَنَ الَّذِي

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
إِنْ تَرَىٰ أَنَا قُلَّ مِنْكَ مَالًا وَّلَا أَفْعَىٰ سَرَىٰ أَنْ
تُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلْ عَلَيْهَا حِجَابًا مِّنَ السَّمَاءِ
فَتُصِيبُ صَعِيدًا زَلَقًا أَوْ تُصِيبُ مَا وُهَاغُورًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ
لَهُ طَلَبًا ۚ وَأَحِيطْ بِشَرِّهِ ۖ فَاصْبِرْ يُقَلِّبُ كَفَيْهِ عَلَىٰ مَا
أَنفَقَ فِيهَا وَهِيَ غَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ لِيَلَيْتَنِي
لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ۚ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِتْنَةٌ يُّنَصِّرُونَكَ
مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ۚ هَٰذَا لِكَ الْوَلَايَةِ
بِاللَّهِ الْحَقِّ ۖ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ۚ وَاضْرِبْ لَهُم
مَّثَلِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ
فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذَرُوهُ
الرَّيْحُ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ۚ الْكِبَالُ وَ
الْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَةُ الصَّلَاحُ ۚ خَيْرٌ
عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ۚ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَ
تَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَخَرَّتْهُمْ فَلَمْ يَكُفَّ مِنْهُمْ أَحَدًا ۚ

منزل

39. నీవు తోటలో ప్రవేశించినపుడు దేవుడు కోరునదే అగును. దేవుడొసంగు శక్తి తప్ప వేరు శక్తి లేదు అని ఎందుకు పలుకకుంటివి. నీ కంటే నాకు ధనమును సంతానమును తక్కువగ నుండుటను నీవు చూచుచున్నావు. 40. అయిననేమి? నా ప్రభువు నీ తోట కంటే మేలైనది నా కొసంగి ఆకాశమునుండి ఒక ఆపద నీ తోటపై నంపినచో అది తెల్లవాలు సరికి నున్నని మైదానమై పోవును. 41. లేదా తెల్లవాలుసరికి అందలి నీరు ఆఱిపోయిన పిదప నీవు దానిని వెదకి తీసికొని రాలేవు అని నేను ఆశించుచున్నాను” అని పలికెను. 42. అతని ఫలమంతయు నాశము చేయబడెను. ఆ పిదప తెల్లవాలు సరికి అందు తాను ఖర్చుపెట్టిన ధనమునకు చింతపడుచు తనచేతులను నలుపుకొనసాగెను. ఆ తోట తన పందిళ్లతో పాటు పడియుండెను. “నేను నా ప్రభువునకు సాటి కల్పింపక యుంటినేని ఎంత బాగుండెడిది” అని పలుకసాగెను. 43. దేవుడు దప్ప అతని జనులు అతనికి తోడు పడఁజాలకపోయిరి. అతఁడు కూడ ప్రతీకారము చేయలేకపోయెను. 44. ఇట్టి సమయములో సత్యమైన దేవుడే తోడు పడఁగల వాఁడు. అతఁడు ఒనంగు పుణ్యమే మేలైనది. అతఁడు ఒనంగు ఫలితమే శ్రేష్ఠమైనది. 45. ఇహలోక జీవనము యొక్క ఉపమానము వారికి తెలుపుము. అది మేము ఆకాశమునుండి కురియించిన నీటిని పోలి యున్నది. పిదప దాని వలన భూమి మీఁద పచ్చిక దట్టముగా మొలచెను. తుదకు అది పొడిపొడిగనై గాలిలో నెగుర సాగెను. దేవుడు ప్రతి వస్తువుపై శక్తి గలిగి యున్నాఁడు. 46. ధనమును, కుమారులను ఇహలోకమునకు అలంకారములు. స్థిరముగ నుండు పుణ్యములు, వాని ఫలితమును బట్టియు ఆశను బట్టియు నీ ప్రభువు నొద్ద చాల శ్రేష్ఠములైనవి. 47. ఆ దినమున మేము పర్వతములను చలింపఁజేయుదుము. నీవు భూమిని సమప్రదేశముగ చూచెదవు. జనులను (ఒక చోట) చేర్చుదుము. వారిలో నొకరినైనను వదలము.

48. వ-డేరిజూ-తేలా-రబ్బిక-నేఫ్ ఫా. ల-ఖద్-జీ-
తుమూనా-కమా-ఖ-లఖేనా-కుమ్-అవ్వల-మర్రతన్-బల్-
జ-అమ్-తుమ్-అల్లాన్-నజ్తేల-లకుమ్-మా-ఇదా. 49.
వ-వుజి-తల్-కితాబు-ఫ-తరల్-ముజ్-రిమీన-ముష్-
ఫిఖీన-మిమ్మా-ఫీహి-వ-య-ఖూలాన-యా-వై-లతనా-
మా-లి-హజేల్-కితాబి-లా-యుగా-దిరు-సేగీ-రతన్-వలా-
కబీ-రతన్-ఇల్లా-అహ్-సేహ. వ-వజదూ-మా-తేమిలా-
హజి-రన్-వలా-యజ్-లిము-రబ్బుక-అహదా. 50. వ-
ఇజ్-ఖుల్నా-లిల్-మలాఇ-కతిన్-జుదూ-లి-ఆదమ-ఫ-
సజదూ-ఇల్లా-ఇబ్-లీన. కాన-మినల్-జిన్ని-ఫ-ఫసఖ్-
తేన్-అమరి-రబ్బిహి. అఫ-తత్-తఖి-జోనహ-వ-జోరి-
య్యతహ-బే-లియాఅ-మిన్-దూనీ-వ-హమ్-లకుమ్-
తేదు-వ్యన్-. బీన-లిజ్-జా-లిమీన-బదలా. 51. మా-అమ్-
హత్తు-హమ్-ఖల్-ఖేన్-సమా-వాతి-వల్-అర్జి-వలా-
ఖల్ఖే-అన్-పుసి-హిమ్-వమా-కున్తు-ముత్-తఖిజేల్-ము-
జిల్లీన-తేజీదా. 52. వ-యోమ-యఖూలు-నాదూ-మర-
కాఇ-యల్లజీన-జే-అమ్-తుమ్-ఫ-ద బే-హమ్-ఫలమ్-
యన్-తజీబూ-లహమ్-వ-జ-తల్-నా-బైన-హమ్-మా-
బిఖా. 53. వ-రఅల్-ముజ్-రిమూ-నన్-నార-ఫ-జన్నూ-
అన్న-హమ్-ముహ్-ఖి-హేహ-వ-లమ్-యజిదూ-తేన్-
హ-మన్-రిఫా. 54. వల-ఖద్-సర్రఫ్ నా-ఫీ-హజేల్-ఖుర్-
ఆని-లిన్నాసి-మిన్-కుల్లి-మస-లిన్-వ-కానల్-ఇన్-సాను-
అక్-సర-పైఇన్-జదలా.

الكهف

۳۰۰

سَبْحَنَ الَّذِي

وَعَرَّضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًا لِّتَضْحَكُنَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَىٰ لَكُمْ مَوْعِدٌ ۖ وَوَضِعَ
الْكِتَابُ فَتَرَىٰ الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَ
يَقُولُونَ يُوَسِّتُنَا مَالٌ هَذَا الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
وَلَا كِبِيرَةٌ إِلَّا احْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا
وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ۖ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا
لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ
أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ
لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ۖ مَا أَشْهَدُكُمْ خَلْقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقِ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ مُتَعَدِّينَ
الْمُضِلِّينَ عَصِدًا ۖ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ
زَعَمْتُمْ فَادْعُوهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ
مُؤَبَقَاتٍ ۖ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاعِدُوهَا
وَلَمْ يَحْدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ۖ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ
لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ۝

مزل

48. వారందఱు ప్రభువు సమక్షమున తే(బడి పంక్తులుగ నిలువఁబెట్టఁబడుదురు. “(చూడుఁడు) మొదటి సారి మిమ్ము సృష్టించి నటుల తుదకు మీరు మా వద్దకు వచ్చితిరి. మీ కొఱకు మేము వాగ్దానకాలము నియమింపము అని మీరు తలఁచి యుంటిరి గదా!” అని చెప్పుదుము. 49. కర్మల పత్రము ఉంచఁబడు నపుడు పాపాత్ములు అందున్న దాని వలన భయపడుటను నీవు చూచెదవు. అయ్యో మా చెడ్డకాలము! ఈ పత్రమునకు ఏమైనది. చిన్నదిగాని పెద్దదిగాని వదలక లిఖించినదే! తాము చేసినది ప్రతిది తమ యెదుటనే చూచెదరు. నీ ప్రభువు ఎవ్వనికైనను అన్యాయము చేయడు. 50. ఆదమునకు సాష్టాంగపడుఁడు అని మేము దేవదూతలకు చెప్పఁగ ఇబ్లిసు తప్ప నందఱును సాష్టాంగపడిరి. ఇబ్లిసు, జిన్నాతులకు చేరినవాఁడు. కావున తన ప్రభువు నా ఆజ్ఞ నుల్లంఘించెను. ఓ జనులారా! ఏమి మీరు నన్ను వదలి ఆతనిని ఆతని సంతానమును స్నేహితులఁగ జేసికొందురా! వారు మీకు శత్రువులు. దుర్మార్గులకు చాల చెడ్డ ఫలితమున్నది. 51. నేను భూమ్యాకాశములను సృష్టించునపుడు గాని వారిని సృష్టించునపుడుగాని వారిని పిలిచి యుండలేదు. నేను దుర్మార్గులను నాకు సహాయులుఁగఁ జేసికొనువాఁడను కాను. 52. ఆ దినమున దేవుఁడు “మీరు ఎవరిని నాకు సాటిగ కల్పించి వారిని నమ్ముచుంటిరో వారిని పిలువుఁడు” అని పలుకును. ఆ పిదప వారు వారిని పిలిచెదరు. కాని వారు వారికి జవాబియ్యరు. వారి మధ్య వినాశ స్థానము కల్పింతుము. 53. పాపాత్ములు అగ్నిని చూచి అందు వారు పడవలసి యున్నది అని గ్రహింతురు. దాని నుండి తప్పించి కొనుటకు మార్గము పొందఁజాలరు. 54. నిశ్చయముగ మేము ఈ ఖురానులో ప్రజల కొఱకు ప్రతి విషయమును పలు విధములుగ వివరించియున్నారము. మానవుఁడు అన్నిటికంటె నెక్కువగ జగడము లాడువాఁడు.

55. వ-మా-మన-తన్నాన-అన్-యూమినూ-ఇజ్-జా-అహముల్-హదా-వ-యన్-తగ్-ఫిరూ-రబ్బ-హమ్-ఇల్లా-అన్-తా-తియహమ్-సున్న-తుల్-అవ్-లీన-బె-యా-తియ-హముల్-తజాబు-ఖుబులా. 56. వమా-నుర్-సిలుల్-ముర్-సలీన-ఇల్లా-ముబష్షీన-వ-మున్-జే-రీన-వ-యుజా-దిలుల్-లజేన-కఫరూ-బిల్-బాతేలి-లి-యుద్-హజా-బిహిల్-హఫ్-ఫ-వత్-తఖజ్జా-ఆయాతీ-వమా-ఉన్-జేరూ-హజ్జావా. 57. వ-మన్-అజ్-లము-మిమ్మన్-జ్జక్కిర-బి-ఆయాతి-రబ్బిహి-ఫ-అత్-రజ-తన్హ-వ-ననియ-మా-ఫద్-దమత్-యదాహు. ఇన్నా-జతల్లా-తలా-ఖులూ-బిహిమ్-అకిన్న-తన్-అన్-యఫ్-ఖహూహ-వ-ఫి-అజ్జాని-హిమ్-వఫ్-రా. వ-ఇన్-తద్-ఉ-హమ్-ఇలల్-హదా-ఫలన్-యహ్-తదూ-ఇజ్జన్-అబదా. 58. వ-రబ్బుకల్-గవూరు-జూర్-రహ్-మతి. లా-యు-అఖిజ్-హమ్-బిమా-కసబూ-ల-తజ్జల-లహ-ముల్-తజాబు. బల్-లహమ్-మా-శదుల్-లన్-యజిదూ-మిన్-దూనిహి-మా-ఇలా. 59. వ-తిల్-కల్-ఖురా-అహ్-లక్నా-హమ్-లమ్మా-జలమూ-వ-జ-తల్లా-లి-మహ్-లికి-హిమ్-మా-శదా. 60. వ-ఇజ్-ఖాల-మూసా-లి-ఫతాహ-లా-అబ్-రహ్-హేత్తా-అబ్ లుగ-మజ్-మతల్-బహ్-రైని-బె-అమ్జియ-హేఖేబా. 61. ఫలమ్మా-బలగా-మజ్-మత-బై-నిహిమా-ననియా-హేత-హమా-ఫత్-తఖజ్-సబీ-లహ-ఫిల్-బహ్రి-సరబా. 62. ఫ-లమ్మా-జావజ్-ఖాల-లి-ఫతాహ-ఆతినా-గదా-అనా-లఫద్-లఖ్నా-మిన్-సఫరినా-హజ్జా-నసేబా.

سُبْحٰنَ الَّذِي ۝ ۳۰۱ ۝ الْكَهْفِ ۝
وَمَا مَنَعَهُ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِرُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ۖ وَمَا تُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۚ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آلِيَّتِي وَمَا أَنْذَرُوا هَٰؤُلَاءِ مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَا ۖ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِلَّا أَلْفًا ۖ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ ۖ لَوْ يُؤَاخِذُ هُم بِمَا كَسَبُوا الْعَجَلُ لَهُمُ الْعَذَابُ ۖ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْعِدًا ۚ وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِهَٰمِهِمْ مَوْعِدًا ۚ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ۚ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَيْبِلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۚ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ لَيْسَ بِي مِنْ سَفَرٍ ۚ لَٰهَذَا أَصْبَلًا ۚ

متل

55. ప్రజల వద్దకు బోధరాగా వారు విశ్వసించి తమ ప్రభువును క్షమాపణ వేడుకొనుటకు వారి నెద్దియు ఆటంక పఱుపలేదు. కాని పూర్వకుల గతి తమకు రావలెననియు లేదా యెట్టు యెదుటగా తమకు శిక్ష కలుగవలెననియు వేచియుండుట వారిని ఆటంక పఱచెను. 56. సంతోషవార్త వినిపించు వారలుగను భయపెట్టు వారలుగను ప్రవక్తలను మేము పంపుచున్నారము. అవిశ్వాసులు, సత్యమును ఖండించుటకై అసత్య వాదము లాడుచున్నారు. వారు నా సూచనలను, ఎద్దానినుండి వారు భయపెట్టబడిరో దాని నెగతాళిగ జేసికొనిరి. 57. ఎవ్వఁడు తన ప్రభువు సూచనలు వినియు వాని నుండి ముఖము త్రిప్పికొని తన చేతులార ముందుగ జేసికొని పంపియున్న దానిని మఱచిపోయెనో వానికంటె ఎక్కువ దుర్మార్గుఁడెవ్వఁడున్నాఁడు. వారు ఖురానును గ్రహింపకుండుటకై వారి హృదయములపై తెరలు వేసియున్నారము. వారి చెవులలో భారము ఉంచియున్నారము. నీవు వారిని సన్మార్గము వైపునకు పిలిచినచో వారెన్నఁటికిని మార్గమునకురారు. 58. నీ ప్రభువు క్షమించువాఁడు, దయగలవాఁడు. వారు చేసిన దానికై వారిని పట్టినచో శిక్షముగ వారికి శిక్ష విధించును. కాని వారికొఱకు ఒక నియమిత కాలమున్నది. వారు దానినుండి తప్పించికొనిపోవుటకు శరణము పొందఁజాలరు. 59. ఈ పురవాసులు పాపములు చేసినపుడు వారిని నాశము చేసితిమి. వారి వినాశమునకు నొక గడువు నియమించితిమి. 60. మూసా తన యువకునితో “రెండు సముద్రములు కలియుచోటునకు చేరునంత వఱకు నేను ప్రయాణము చేయుచుందును. లేదా అనేక సంవత్సరముల వఱకు నడుచుచుందును” అని చెప్పిన విషయము స్మరింపుము. 61. ఆ పిదప వారిద్దఱు రెండు సముద్రములు కలియుచోటునకు చేరినపుడు తమ చేపను మఱచిపోయిరి. అది సముద్రములో తన త్రోవను సారంగము వలె చేసికొనిపోయెను. 62. ఆ పిదప వారు దాటిపోగా మూసా తన యువకునితో “మా భోజనము మాకిమ్ము. ఈ ప్రయాణములో శ్రమపొందితిమి” అని పలికెను.

63. ఖాల-అర-ఇత-ఇజ్-అవై నా-ఇలన్-సేఖ్-రతి-ఫ-ఇన్నీ-నసీతుల్-హోత-వమా-అన్-సానీహు-ఇల్లమ్-పైతాను-అన్-అజ్-కురహూ-వత్-తఖజ్-సబీ-లహూ-ఫిల్-బహారి-అజబా. 64. ఖాల-జాలిక-మాకున్నా-నబ్గి-ఫర్-తద్దా-తేలా-అసారి-హిమా-ఖసేసా. 65. ఫ-వజదా-అబ్-దమ్-మిన్-ఇబా-దినా-అతై నాహు-రహ్-మతమ్-మిన్-ఇనదినా-వ-అల్లమ్-నాహు-మిల్-లదున్నా-ఇల్లా. 66 ఖాల-లహూ-మూసా-హల్-అత్-తబి-డేక-తేలా-అన్-తుఅల్-లి-మని-మిమ్మా-డేల్-లిమ్త-రుమ్దా. 67. ఖాల-ఇన్నక-లన్-తన్-త తీత-మజేయ-సబ్రా. 68. వ-కైఫ-తన్-బిరు-తేలా-మా-లమ్-తుహేత్-బిహీ-ఖుబ్రా. 69. ఖాల-స-తజిదునీ-ఇన్ పా-అల్లాహు-సాబి-రన్-వలా-అతేన్-లక-అమ్రా. 70. ఖాల-ఫ-ఇనిత్-తబత్-తనీ-ఫలా-తన్-అల్నీ-తన్-పై-ఇన్-హేత్తా-ఉహ్-దిన-లక-మిన్ హు-జేక్రా. 71. ఫన్-తేలఖా-హేత్తా-ఇజా-రకిబా-ఫిన్-సఫీసతి-ఖరఖహ్. ఖాల-అ-ఖరఖ్-తహ్-లి-తుగ్-రిఖ్-అహ్-లహ్-లఖద్-జీత-పై-అన్-ఇమ్రా. 72. ఖాల-అలమ్-అఖుల్-ఇన్నక-లన్-తన్-తతీ-త-మ-జేయ-సబ్రా. 73. ఖాల-లా-తుఆ-ఖిజ్నీ-బిమా-నసీతు-వలా-తుర్-హిఖ్-నీ-మిన్-అమరీ-డేస్రా. 74. ఫన్-తేలఖా-హేత్తా-ఇజా-లఖేయా-గులా-మన్-ఫ-ఖేత-లహూ-ఖాల-అ-ఖేతల్త-నఫసన్-జ-కియ్య-తమ్-బిగ్గెరి-నఫ-సిన్-లఖద్-జీత-పై-అన్-నుక్రా.

الكهف ٢٠٢ سبحن الذي ١٥

قَالَ ارْءَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْخُوتَ وَمَا أَنَسَيْتُهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَعْرِ عَجَبًا قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَارْتَدَّا عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا ۖ فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ حِمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَعَدْنَاهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا ۖ قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُسُلًا ۚ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۚ وَكَيفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ۚ قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ۚ قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ۚ فَانْطَلَقَا ۚ حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا ۚ قَالَ أَخَرَقْنَا السَّفِينَ أَمْ لَهَا لَقْدِ جِئْتُ شَيْئًا مَّرًّا ۚ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۚ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ۚ فَانْطَلَقَا ۚ حَتَّىٰ إِذَا أَلْقَا عُلَمَاءُ فَتْلَهُ ۖ قَالَ أَتَسْتَسْأَلُنِي عَنْ شَيْءٍ نَّفْسًا وَرَبِّكَ يُبْعَثُ نَفْسٌ لَقَدْ جِئْتُ شَيْئًا تُكْرَهُ ۚ

منزل

63. “చూచితిరా! మేము విశ్రాంతి కొఱకు రాతియొద్ద బసచేసినపుడు నేను చేపను మఱచి పోయితిని. పైతాను దాని విషయము (మీకు) జ్ఞప్తిచేయకుండునటుల నన్ను మఱపించెను. అది అద్భుతముగ సముద్రములో తనదారి చేసికొని పోయెను” అని యువకుఁడు చెప్పెను. 64. ఇదే మేము కోరుచున్నది అని మూసా పలికెను. ఆ పిదప వారు తమపాదముల జాడలను గుర్తించుచు వెనుకకు మరలిరి. 65. ఆ పిదప వారు మా భక్తులలోని యొక భక్తుని కనుఁగొనిరి. ఆతనికి మా యనుగ్రహమొసంగియుంటిమి. ఆతనికి మా నుండి (విద్య) నేర్పియుంటిమి. 66. మూసా ఆతనితో “నీకు నేర్పబడిన జ్ఞానమునుండి నాకు నీవు నేర్పుటకై నిన్ను వెంబడింతునా” అని పలికెను. 67. “నీవు నాతోపాటు ఉండి నా కార్యములను చూచి సహింపఁజాలవు. 68. నీవు గ్రహింపలేని దానిని చూచి నీవెట్లు సహించి యుండఁగలవు” అని (ఆ భక్తుడు) మూసాతో పలికెను. 69. దేవుఁడు కోరినచో నీవు నన్ను ఓర్పుగల వానిగ కనుఁగొనెదవు. నీ యాజ్ఞను అతిక్రమింపను” అని మూసా పలికెను. 70. నీవు నన్ను వెంబడించినచో నేను నీకు చెప్ప మొదలిడునంత వఱకు ఏ విషయమును గూర్చియు నన్ను ప్రశ్నింపకుము అని (ఆ భక్తుడు) పలికెను. 71. ఆ పిదప వారు బయలుదేఱి పోవుచు ఒక ఓడలోనెక్కినపుడు ఖజరు దానికి రంధ్రము వేసెను. “నీవు అందుండు వారిని ముంచివేయుటకా దానికి రంధ్రము వేసితివి. నిశ్చయముగ నీవు పెద్ద పని చేసితివి” అని మూసా పలికెను. 72. “నీవు నా వెంట సహనము వహించియుండలేవు. అని నేను చెప్పియుండలేదా” అని ఖజరు పలికెను. 73. “నేను మఱచిపోయిన దానిని గూర్చి నన్ను పట్టకుము. నా విషయమున కరినముగ వర్తింపకుము” అని మూసా పలికెను. 74. ఆ పిదప వారు ప్రయాణమై పోవుచు నొకబాలునితో కలిసినపుడు ఖజరు వానిని చంపివేసెను. “నీవు ఒక పవిత్రమైన ఆత్మను చంపివేసితివి. ఇది ఒక యాత్యహత్యకు బదులుగ లేదు గదా! నిశ్చయముగ నీవు ఒక అసహ్యమైన కార్యము చేసితివి” అని మూసా పలికెను.

75. ఖాల-అలమ్-అఖుల్-లక-ఇన్నక-లన్-తన్-త-
తై-మ ఇయ-సేబ్రా. 76. ఖాల-ఇన్-సఅల్-తుక-తన్-
పై-ఇమ్-బత్-దహ-ఫలా-తుసా-హేబ్బీ-ఫేద్-బలగ్త-
మిల్-లదున్నీ-డేజేరా. 77. ఫన్-తేలఖా-హేత్తా-ఇజా-
అతయా-అహాల-ఫేర్-యతి-నిస్-తత్-తమా-అహ్-లహ-
ఫ-అబ్-అన్-యుజయ్య-ఫూ-హుమా-ఫ-వజదా-ఫీహ-
జిదా-రన్-యురీదు-అన్-యన్-ఫేజ్-ఫ-అఖా-మహా-
ఖాల-లో-షీత-లత్-తఖ-జేత-తలైహి-అజ్రా. 78. ఖాల-
హజ్జ-ఫిరాఖు-బైని-వ-బైనిక-స-ఉనబ్బి-ఉక-బి-తావీలి-
మాలమ్-తన్-తతేత్-తలైహి-సేబ్రా. 79. అమ్మన్-సఫీ-
నతు-ఫ-కానత్-లి-మసాకీన-యత్-మలూన-ఫిల్-బహేరి-
ఫ-అరత్తు-అన్-అకే-బహ-వకాన-వరా-అహమ్-
మలికున్-యాఖుజే-కుల్-సఫీ-నతిన్-గనేబా. 80. వ-
అమ్మల్-గులాము-ఫ-కాన-అబ-వాహ-మూ-మినైని-ఫ-
ఖషీనా-అన్-యూర్-హిఫ-హుమా-తేగ్-యానన్-వ-
కుఫరా. 81. ఫ-అరద్దా-అన్-యుబ్-దిలహమా-రబ-
హుమా-ఖైరమ్-మిన్-హు-జేకా-తన్-వ-అఖ్-రబ-రుహ్-
మా. 82. వ-అమ్మల్-జిదారు-ఫ-కాన-లి-గులామైని-
యతి-మైని-ఫిల్-మదీనతి-వ-కాన-తహ్-తహ్-కన్-జోల్-
లహమా-వకాన-అబూ-హుమా-సాలి-హేన్-ఫ-అరాద-
రబ్బుక-అన్-యబ్-లుగా-అమద్-హుమా-వ-యస్-తఖ్-
రిజా-కన్-జహమా-రహ్-మతమ్-మిర్-రబ్బుక-వమా-
ఫతల్-తుహూ-తేన్-అమరీ. జాలిక-తావీలు-మాలమ్-
తన్-తేత్-తలైహి-సేబ్రా. 83. వ-యస్-అలూనక-తన్-
జేల్-ఫేర్-నైని-ఖుల్-స-అత్-లా-తలైకుమ్-మిన్-హు-
జిక్రా.

الكهف ٣٠٣ قال الم

قَالَ الْمَوْلَى لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا
قَالَ إِنَّ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَذَا فَلَا تُصِجْنِي قَدْ بَلَغْتَ
مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا قَالَتْ فَانْطَلِقَا حَتَّى إِذَا آتَيْتُمَا أَهْلَ تَرْيَةٍ اسْتَطَعْتُمَا
أَهْلَهَا فَاقْبُوا أَنْ يُصَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ
يَنْقُضَ فَاقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَمَشَّطَ عَلَيْهِ أَجْرًا قَالَ
هَذَا فِرَاقِي بَيْنِي وَبَيْنَكَ سَأْنِدُكَ بِتَأْوِيلٍ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ
صَبْرًا مِمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ
فَارَدْتُ أَنْ أَعْبِدَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ تِلْكَ يَأْخُذُ كُلُّ سَفِينَةٍ
غَصْبًا وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا
طُغْيَانًا وَكُفْرًا قَالُوا إِنَّا نَبْغِي لَهَا رِبًّا خَيْرًا مِنْهُ زَكَوَّةٌ
وَأَقْرَبُ رَحْمًا وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي
الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزُ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ
رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ
وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا
وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا

منزل

75. “నీవు నావెంట సహనము గలిగి యుండలేవు అని నీతో నేను చెప్పియుండలేదా” అని ఖజరు పలికెను. 76. “దీని తరువాత ఏ విషయమైన నిన్ను ప్రశ్నించినచో నీవెంట నన్ను ఉంచికొనకుము. నాది ఎట్టినిండ నీపై నుండఁజాలదు” అని మూసా పలికెను. 77. ఆ పిదప వారు ప్రయాణమై పోయిన ఒక యూరివారిని అన్నము అడుగఁగా వారు వారి కాతిథ్యము చేయ తిరస్కరించిరి. తరువాత వారు అచ్చట క్రిందపడ నున్న ఒకగోడను చూచిరి. ఖజరు దానిని సరిగా నిలువఁబెట్టెను. “నీవు కోరినచో దానికూలి తీసికొని యుందువు” అని మూసా పలికెను. 78. ఇఁక నాకును నీకును ఎడబాటు గలదు. ఏ విషయములను నీవు సహింపలేక పోయితివో వాని వాస్తవములను ఇఁక నీకుఁ దెలిపెదను అని ఖజరు పలికెను. 79. ఆ నావ సముద్రములో పనిచేయుచున్న కొందఱు నిఱుపేదవారిది. కావున అందు లోపము కలిగింప కోరితిని. ఎందులకనఁగా ముందు వైపున ప్రతి మంచి నావను బలవంతముగ లాగుకొనునట్టి ఒక రాజుండెను. 80. ఆ బాలుని తల్లిదండ్రులు విశ్వాసులుగ నుండిరి. పిదప ఆతఁడు దుష్టత్వమును అవిశ్వాసమును వహించి వారిని బలవంతపెట్టునని మేము భీతి చెందితిమి. 81. కావున పవిత్రతయందు దానికంటె శ్రేష్ఠుఁడును, కనికరమున వానికంటె నెక్కువ దగ్గఱగ నుండు వాఁడునగు నట్టి బిడ్డ, వానికి బదులుగ వారి ప్రభువు వారికి నొసంగవలెనని కోరితిమి. 82. ఆ గోడ ఆ పురములో నుండు ఇద్దఱు అనాథ బాలురది. దాని క్రింద వారి ధనము పాఠియుండెను. వారి తండ్రి పుణ్యాత్ముఁడుగ నుండెను. కావున వారు యౌవనమును పొంది తమ ధనమును తీసికొనవలెనని నీ ప్రభువు తన యనుగ్రహముచే కోరెను. నేను ఎద్దియు నా అభిప్రాయముతోఁ జేయలేదు. ఏ విషయములఁగూర్చి నీవు సహింపలేకపోయితివో వాని వాస్తవము ఇదియే. 83. వారు జుల్ఖర్నైను విషయమును గూర్చి నిన్ను ప్రశ్నించుచున్నారు. ఇఁక ఆతని విషయము మీకు తెలుపుదునని ఓ ప్రవక్త పలుకుము.

84. ఇన్నా-మక్-కన్నా-లహా-ఫిల్-అర్జి-వ-అత్తై నాహ-మిన్-కుల్-పైఇన్-సబబా. 85. ఫ-అత్-బత్-సబబా. 86. హత్తై-ఇజా-బలగ-మగ్రి-బష్-షమ్సి-వజదహ-తగ్గుబు-ఫీ-షెనిన్-హామిఅతిన్-వ-వజద-ఇన్-దహ-ఖామన్ - ఖుల్నా-యా-జెల్-ఖర్-నైని-ఇమ్మా-అన్-తు-తజ్-జేబ-వ-ఇమ్మా-అన్-తత్-తఖ్-ఫీ-హిమ్-హాన్-నా. 87. ఖాల-అమ్మా-మన్-జలమ-ఫ-సాఫ-ను-తజ్-జేబుహా-సుమ్మ-యురద్దు-ఇలా-రబ్బి-హీ-ఫ-యు-తజ్-జేబుహా-తజ్జబన్-సుక్రా. 88. వ-అమ్మా-మన్-అమన-వ-తేమిల-సాలి-హాన్-ఫ-లహా-జజా-అనిల్-హాస్నా-వ-న-నఖూలు-లహా-మిన్-అమరినా-యుస్రా. 89. సుమ్మ-అత్-బత్-సబబా. 90. హత్తై-ఇజా-బలగ-మత్-లి-తష్-షమ్సి-వజదహ-తత్-లుఉ-తలా - ఖామిల్-లమ్-నజ్-తల్-లహమ్-మిన్-దూనిహ-సిత్తా. 91. కజాలిక-వఖద్-అహత్తేనా-బిమా-లదైహి-ఖుబ్రా. 92. సుమ్మ-అత్-బత్-సబబా. 93. హత్తై-ఇజా-బలగ-బైనన్-సద్-దైనివజద-మిన్-దూని-హిమా-ఖామల్-లా-యకా-దూన-యఫ్-ఖహూన-ఖాల. 94. ఖాలా-యా-జెల్-ఖర్-నైని-ఇన్న-యాజూజ-వ-మా జూజ-ముఫ్-సిదూన-ఫిల్-అర్జి-ఫ-హల్-నజ్-తలు-లక-ఖర్-జన్-తలా-అన్-తజ్-అల-బైననా-వ-బైన-హమ్-సద్దా. 95. ఖాల-మా-మక్కున్నీ-ఫీహి-రబ్బి-బైరున్-ఫ-అఈ-నూనీ-బి-ఖువ్వ-తిన్-అజ్-తల్-బైనకుమ్-వ-బైనహమ్-రద్మా. 96. అతూనీ-జుబ-రల్-హాదీది-హత్తై-ఇజా-సావా-బైనన్-నేద-పైని-కాలన్-పుఖా-హత్తై-ఇజా-జత్-లహా-నారన్-ఖాల-అతూనీ-ఉఫ్-రిగ్-తలైహి-ఖత్తేరా.

الكهف

٣٠٣

قال الم

إِنَّا مَكْنَأُكَ فِي الْأَرْضِ وَإِنِّي لَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبِيلًا فَاتَّبِعْ سَبِيلًا حَتَّى إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَرْجُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا الْقَارِئِينَ إِنَّمَا أَنْتُمْ تُعَذِّبُونَ وَإِنَّمَا أَنْتُمْ تُخَذِّلُ فِيهِمْ حَسْبَا قَالُوا إِنَّمَا مَنْ ظَلَمَ نَسُوفَ نَعْدِبُهُ ثُمَّ يَرْجِعُهُ إِلَى رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا ثَكْرًا وَأَنَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَاءُ أَهْلًا حَسَنًا وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ثُمَّ اتَّبَعَ سَبِيلًا حَتَّى إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَى قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سَبِيلًا كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ثُمَّ اتَّبَعَ سَبِيلًا حَتَّى إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا قَالُوا يَا الْقَارِئِينَ إِنَّا يَأْجُوزُ وَمَا جُوزَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ يَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَى أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَبِيلًا قَالُوا مَا مَكْنَى فِيهِ رَبِّي حَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقَوْلٍ أَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا إِنِّي أَوْتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّى إِذَا سَاوَى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّى إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغَ عَلَيْهِ قَطْرًا ۚ

منزل

84. మేము ఆతనికి భూమిలో రాజ్యమొనంగి యుంటిమి. ఆతనికి అన్ని విధములగు నైశ్వర్యము లొసంగియుంటిమి. 85. ఆ పిదప ఒక మార్గముననుసరించెను. 86. (అట్లు పోవుచు) సూర్యుడు అస్తమించు ప్రదేశమునకుఁ జేరినపుడు సూర్యుడు బురదగుంటలో అస్తమించునట్లు కనఁబడెను. అచ్చట ఆతఁడు ఒకజాతి వారిని చూచెను. ఓ జుల్ఖర్నైను! నీవు వారిని శిక్షింపుము. లేదా వారి విషయమున మేలు చేయుము. అని మేము పలికితిమి. 87. “ఎవఁడు దుర్మార్గుఁడగునో వానిని శిక్షింతుము. తరువాత ఆతఁడు తన ప్రభువు వద్దకు పోయి చేరును. పిదప ప్రభువు వానికి కఠిన శిక్ష విధించును. 88. ఎవఁడు విశ్వసించి సత్కార్యములు చేయునో వాని ఫలితము చాల మంచిది. మా కార్యములలో వానితో సుఖమైన మాట పలుకుదుము” అని జుల్ఖర్ నైను పలికెను. 89. ఆ పిదప ఆతఁడు మఱొక మార్గము ననుసరించెను. 90. (అట్లుపోవుచు) సూర్యుడు పుట్టు చోటునకుఁ జేరునపుడు సూర్యుడు ఒకజాతివారిపై ఉదయించునట్లు కనఁబడెను. మేము సూర్యునకును వారి మధ్యయు ఎట్టి అడ్డు నుంచలేదు. 91. ఇటులే వారి విషయము. ఆతని యొద్దనున్న సమస్తమును మాకు బాగుగఁదెలియును. 92. ఆ పిదప ఆతఁడు మఱొక మార్గము ననుసరించెను. 93. ఆతఁడు (అట్లుపోవుచు) రెండు కొండల మధ్య చేరఁగా ఆ రెంటికి ఇవతల ఒక జాతి వారిని చూచెను. వారు ఒక మాటయైనను గ్రహింపలేకుండిరి. 94. ఆ జాతివారు “ఓ జుల్ఖర్నైను! యాజూజు మాజూజు అను వారు దేశములో వినాశములు కల్గించుచుందురు. కావున నీవు మాకును వారికిని నడుమ ఒక అడ్డుగోడను నిర్మించుటకై ధనము నిత్తుమా” అని పలికిరి. 95. ఆతఁడు “నా ప్రభువు నాకిచ్చిన శక్తియే శ్రేష్ఠమైనది. కావున మీరు బలముతో నాకు తోడు పడుఁడు. మీకును వారికిని నడుమ గట్టి గోడను నిర్మింతును. 96. ఇనుప పలకలను నా వద్దకు దీసికొనిరండు” అని పలికెను. “ఆ రెండు కొండల మధ్యనున్న సందును సమముగఁజేసి అందు అగ్ని నూఁదుఁడు” అని పలికెను. ఆ యినుమును అగ్నిగా చేసి వేయగ కరఁగియున్న రాగిని నా యొద్దకుఁ దీసికొనిరండు, దీనిపై పోసెదను” అని యాతఁడు పలికెను.

97. ఫ-మన్-తాడ-అన్-యజ్-హరూహ-వ-మన్-తత-
డ-లహూ-నఖ్ బా. 98. ఖాల-హజ్-రహ్-మతుమ్-మిర్-
రబ్బీ-ఫ-ఇజ్-జాఅ-వత్తు-రబ్బీ-జత్-లహూ-దక్కా అ-
వకాన-వత్తు-రబ్బీ-హజ్ బా. 99. వ-తరక్-నా-బత్ జ-
హమ్-యో-మ ఇ-జీన్-యమూజా-ఫీ-బత్-జిన్-వ-
సుఫిఖ-ఫిన్-సూరి-ఫ-జమత్-నాహమ్-జమత్. 100. వ-
తరజ్జా-జహన్నమ్-యో-మ ఇ-జీల్-లిల్-కాఫి-రీన-
తర్జా. 101. అల్లజీన-కానత్-అత్-యునుహమ్-ఫీ-
గితాఇన్-తన్-జీన్-వ-కానూ-లా-యన్-తత్-డోన-సమ్-
త్. 102. అఫ-హ్సీ-బల్ల-జీన-కఫరూ-అన్-యత్-తఖ్జా-
ఇబాదీ-మిన్-దూనీ-బెలియాఅ-ఇన్నా-అత్-తద్నా-
జహన్నమ్-లిల్-కాఫిరీన-నుజ్జలా. 103. ఖుల్-హల్-
నునబ్బి-ఉకుమ్-బిల్-అఖ్-సరీన-అత్-మాలా. 104. అ-
ల్లజీన-జల్ల-సత్-యుహమ్-ఫిల్-హయా-తిత్-దున్యా-వ-
హమ్-యహ్-సబూన-అన్నహమ్-యుహ్-సినున-
సేన్త్. 105. ఉలాఇ-కల్-లజీన-కఫరూ-బి-అయాతి-
రబ్బీ-హిమ్-వ-లిఖ్-ఇహీ-ఫ-హ్బి-తత్-తత్-మా-
లుహమ్-ఫలా-నుఖ్ము-లహమ్-యోమల్-ఖేయా-మతి-
వజ్-నా. 106. జాలిక-జజ్-ఉహమ్-జహన్నమ్-బిమా-
కఫరూ-వత్-తఖ్జా-అయాతి-వ-రుసులీ-హుజ్జవా. 107.
ఇన్నల్-లజీన-అమనూ-వ-తమిలున్-సాలిహ్-కానత్-
లహమ్-జన్నాతుల్-ఫిర్-దోనీ-నుజ్జలా. 108. ఖాలి-దీన-
ఫిహ్-లా-యబ్-గూన-తన్-హ్-హేవలా. 109. ఖుల్-లా-
కానల్-బహ్-మిదా-దల్-లి-కలిమాతి-రబ్బీ-ల-నఫి-
దల్-బహ్-ఖబ్జ-అన్-తన్-ఫద-కలిమాతు-రబ్బీ-వలా-
జీనా-బి-మిన్-లిహీ-మదదా.

الكهف

౩౦౬

قال الم

﴿

فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ۖ قَالَ
هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ ۖ وَكَانَ
وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ۖ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوتُ بَعْضٌ وَنُفِخَ
فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ۖ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ
عَرْضًا ۚ الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غَطَاٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا
لَا يَسْمَعُونَ سَعَاءٌ ۖ أَلَمْ يَكْفُرُوا أَنِّي أَخَذْتُ آلَ آدَمَ
عِبَادِي مِنْ ذُرِّيِّهِمْ ۖ أَنَا أَتَعَدُّنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ۚ
قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ۚ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ۚ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَاءِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا
نُفْعَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ وَزَنَّاكَ لِكَ جَزَاءُ ۖ وَهُمْ يَكْفُرُوا
وَإِخْتَدَّ ۖ أَلَيْسَ هُزُؤًا ۚ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ كَانَتْ أَعْمَالُهُمْ حَبَّتِ الْفَرْ دُونَ نُزُلًا ۚ خَلِيلِينَ فِيهَا
لَا يَبْكُونَ عَنْهَا حَوْلًا ۚ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَكَلِمَاتِ رَبِّي
لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْتُ بِمِثْلِهِ مَدَدًا ۚ

منزل

97. ఆ పిదప యాజూజు, మాజూజు వారు ఆ గోడపై నెక్కుజాలరు. దానికి రంధ్రము వేయజాలరు. 98. ఇది నా ప్రభువు యొక్క అనుగ్రహము. నా ప్రభువు వాగ్దానము వచ్చినపుడు దానిని భూసమముగజేసివేయును. నా ప్రభువు వాగ్దానము సత్యము" అని యాతఁడు పలికెను. 99. ఆ దినమున ఒకరిలో నొకరు చొచ్చుకొని పోవునట్లు ప్రజలను వదలుదుము. మఱియు కొమ్ము ఊడఁదబడును. ఆ పిదప వారి నందఱిని ఒకచోట చేర్చుదుము. 100. ఆ దినమున అవిశ్వాసులకెట్లు యెదురుగ నరకము నుంచెదము. 101. ఆ అవిశ్వాసుల కన్నులకు నా ధ్యానవిషయమున అడ్డుగ తెరలు పడియుండెను. వారు ఎద్దియు వినలేకుండిరి. 102. ఇక నన్ను వదలి నా భక్తులను తమకు సహాయులగ చేసికొనవలెనని అవిశ్వాసులు తలఁచుచున్నారా! మేము అవిశ్వాసుల ఆతిథ్యమునకు నరకము సిద్ధపఱచియే యున్నాము. 103. కర్మలనుబట్టి అందఱికంటె నెక్కువగ నష్టపడినవారెవరో మీకు తెలుపుదునా అని ఓ ప్రవక్త! పలుకుము. 104. వారు ఇహలోక జీవితమందు చేయు ప్రయత్నములు వ్యర్థమైనను తాము సత్కార్యములు చేయుచున్నామను తలంపుతో నున్నవారు. 105. వారే తమ ప్రభువు సూచనలను, ఆతని దర్శనమును తిరస్కరించినట్టివారు. కావున వారి కర్మలు వ్యర్థమాయెను. కావున తీర్పు దినమందు వారి కర్మలకు ఎట్టి తూకము నియమింపము. 106. వారు అవిశ్వాసులై నా సూచనలను నా ప్రవక్తను ఎగతాళిగజేసికొని నందులకు వారికి ఫలితము నరకము. 107. ఎవరు విశ్వసించి సత్కార్యములు చేసిరో స్వర్గవనములు వారికి ఆతిథ్యములు. 108. అందువారు శాశ్వతముగనుందురు. వారు అచ్చటనుండి మార్పు కోరరు. 109. నా ప్రభువు మాటలను వ్రాయుటకు సముద్రము సిరాయైనచో నా ప్రభువు మామాట పూర్తికాక మునుపే, దానికితోడుగ దానివంటిది మఱొక సముద్రమును తెచ్చినను అదియు ముగిసిపోవును అని ఓ ప్రవక్త! పలుకుము.

110. ఖుల్-ఇన్నమా-అన-బష-రుమ్-మిన్-లుకుమ్-యూహ్-ఇలయ్య-అన్నమా-ఇలా-హుకుమ్-ఇలాహున్-వాహి-దున్-ఫమన్-కాన-యర్జూ-లిఖా-రబ్బిహి-ఫల్-యత్-మల్-తమలన్-సోలిహేన్-వలా-యుషిరిక్-బి-ఇబా-దతి-రబ్బిహి-అహ్దా.

సూరయే మర్యమ్ మక్కి రుకూ-6, ఆయతె(-89

బిస్మిల్లా హిర్రహ్మ నిర్రహ్మ

1. కాఫ్-హా-యా-ఐన్-సాద్. 2. జేక్రు-రహ్-మతి-రబ్బిక్-తబ్బహు-జేక-రియ్యా. 3. ఇజ్-నాదా-రబ్బహు-నిదా-అన్-ఖఫియ్యా. 4. ఖాల-రబ్బి-ఇన్నీవహనల్-తజ్ము-మిన్నీ-వష-తత్-లర్-రాసు-పైబన్వలమ్-అకుమ్-బి-దుత-ఇక-రబ్బి-షబ్బియ్యా. 5. వ-ఇన్నీ-ఖిఫ్-తుల్-మవా-లియ-మిన్-వరాఈ-వ-కానతిమ్-రఅతీ-తఖ్-రన్-ఫ-హబ్లీ-మిల్-లదున్-వలియ్యా. 6. యరి-సునీ-వ-యరిసు-మిన్-అలి-యత్-ఖాబ-వజ్-తల్హ-రబ్బి-రజియ్యా. 7. యజేక-రియ్యా-ఇన్నా-నుబష్-షిరుక-బి-గులా-మినిన్-ముహ-యహ్-లా-లమ్-నజ్-తల్-లహ-మిన్-ఖబ్బు-సమియ్యా. 8. ఖాల-రబ్బి-అన్నా-యకూను-లీ-గులా-మున్-వ-కానతిమ్-రఅతీ-తఖ్-రన్-వ-ఖద్-బలగ్తు-మినల్-కిబరి-ఇతియ్యా. 9. ఖాల-కజ్-లిక-ఖాల-రబ్బిక్-హువ-తలయ్య-హయ్య-నున్-వఖద్-ఖల్ఖ్-తుక-మిన్-ఖబ్బు-వలమ్-తకు-పైఆ. 10. ఖాల-రబ్బిజ్-తల్-లీ-ఆయతన్-ఖాల-ఆయతుక-అల్లా-తుకల్లి-మన్నా-స-సలా-స-లయాల్-సవియ్యా. 11. ఫ-ఖరజ్-తలా-ఖేమిహి-మినల్-మిహ్-రాబి-ఫబ్-ఇలై-హిమ్-అన్-సబ్బిహా-బుక్రతన్-వ-అమియ్యా.

110. నేనును మీ వంటి ఒక మానవుడను. మీ పూజ్యుడగు దేవుడు ఒకడే అని నా యొద్దకు సందేశము వచ్చుచున్నది. కావున ఎవనికి తన ప్రభువును చేరగలము అని ఆశ గలదో ఆతడు సత్కార్యములు చేయవలెను. తన ప్రభువు యొక్క పూజలో నెవ్వనిగూడ సాటిగజేయగూడదు అని ఓ ప్రవక్త! పలుకుము.

సూరయే మర్యమ్ మక్కి 98 వాక్యములు

అమిత దయాళువును ప్రేమించువాడు నగు అల్లా: పేర

1. కాఫ్-హా-యా-ఐన్-సాద్. దీని యర్థము దేవునికే యెఱుక. అయిన కొందఱు వీని యర్థమిట్లు చేసియున్నారు. కాఫ్-దేవుడు తన సృష్టికి చాలును. హా-ఆతడు సన్మార్గము చూపువాడు. యా-ఆతని యనుగ్రహ హస్తము అందఱిపై నున్నది. ఐన్-ఆతడు సర్వము తెలిసిన యాతడు. సాద్-ఆతడు ఆడిన మాట తప్పడు. 2. ఇది నీ ప్రభువు తన భక్తుడగు జకరియ్యాను అనుగ్రహించిన విషయము. 3. ఆతడు తన ప్రభువును రహస్యముగ పిలిచినప్పుడు (అనుగ్రహించినది.) 4. ఓ నా ప్రభువా! నా యెముకలు బలహీనములైనవి. నా తలవెండ్రుకలు ముసలి తనముచే తెల్లపాటినవి. ఓ నా ప్రభువా! నేను నిన్ను ప్రార్థించియెన్నడును నిష్ఫలమైనది కాలేదు. 5:6 నా పిమ్మట నా దాయాదుల వలన నాకు భయము గలుగుచున్నది. నా భార్య గొడ్రాలు. కావున నా వారసత్వమును, యాఖాబు సంతతివారి వారసత్వమును పొందునట్టి ఒక వారసుని నీ నుండి అనుగ్రహింపుము. ఆతనిని నీకు ఇష్టునిగఁ జేయుము. అని జకరియ్యా విన్నవించెను. 7. ఓ జకరియ్యా! యహ్యా అను పేరు గల పుత్రుడు నీకుఁ గలుగు నను సంతోషవార్త నీకు వినిపించు చున్నాము. ఆతనికి ముందు ఇట్టి పేరుగలవానిగ నెవ్వనిని జేయలేదు (అని సందేశము పంపితిమి). 8. “ఓ నా ప్రభువా! నా కెట్లు పుత్రుడు గలుగును. నా భార్య గొడ్రాలు. నేను వయస్సు చెరిసిన ముసలివాడను” అని జకరియా పలికెను. 9. “ఇటులే అగును. అది నాకు సుఖపు. ముందు నీవేమియు లేకుండినపుడు నేను నిన్ను పుట్టించితిని” అని ప్రభువు సెలవిచ్చెను. 10. ఓ నా ప్రభువా! నా కొఱకు ఏదైన గుర్తు నియమింపుము అని జకరియ్యా పలికెను. నీవు బాగుగ నుండియు మూడు రాత్రులవఱకు ప్రజలతో సృష్టించెను. 25. ఖర్జూరపు చెట్టు మొదలు పట్టి విదలింపుము. తాజా ఖర్జూరపు పండు నీపే పడును.

مریہ

۳۰۶

قال الم

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَىٰ أَعْمَالِهِمُ اللَّهُ وَاحِدٌ مِّنْ كَانَ
يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ
يَا أَيُّهَا خَبْرُ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ
شَيْبًا وَّلَمْ أَكُنْ بِدُعَاؤِكَ رَبِّ شَقِيًّا ۝ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِن
وَرَأْيِ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِن لَّدُنكَ وَلَدًا ۝ فَنَادَيْنَاهُ
وَعَرِّثْ مِنَّا ۝ قَالَ يَبْقُوبُ ۚ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ۝ زَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ
بِغُلَامٍ إِنَّمَا يُهَمِّي ۚ لَمْ يُجْعَلْ لَهُ مِن قَبْلُ سَيِّئًا ۝ قَالَ رَبِّ إِنِّي
أَكُوْنُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ
عِتْيًا ۝ قَالَ كَذَلِكَ ۖ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَٰئِنٍ قَدَّ خَلَقْتُكَ
مِّن قَبْلُ ۖ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ۝ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً ۖ قَالَ
إِنِّي أَنَا إِلَهُكَ النَّاسُ يَكْفُلُونَ لَكَ لَيْلًا ۖ سُبْحَانَكَ ۖ فَنُفِخَ فِي قَوْسٍ
مِّنَ الْغُرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝

منزل